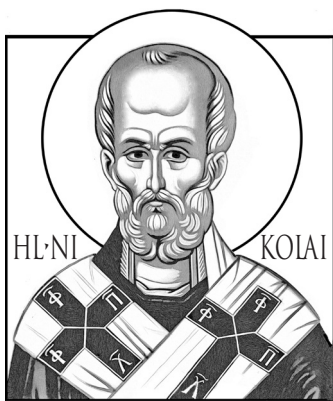

HELLIGE NIKOLAI MENIGHETS BLAD

VELKOMMEN TIL BASAR

I HL. NIKOLAI MENIGHET
TVETEN VEIEN 13, 0661 OSLO

*i regi av Myrrabærender
Kvinneforening
(VIPPS #539439)*

Foreningen kjøper hånd-
arbeid laget av kvinner til
støtte for seg selv og familien;
særlig i krigsrammede land.

Håndarbeid lages også av
medlemmer i foreningen
i tillegg til jule kort med ikon
motiver. Foreningen selger
også souvenir artikler
kjøpt i Jerusalem.

*I vår årlig basar kan man
kjøpe flotte julegaver.*

DATOER FOR BASAR
BLIR SOM FØLGENDE:

- ♦ SØNDAG 28. NOV. ♦
 - ♦ SØNDAG 5. OG 12. DES. ♦
 - ♦ SØNDAG 19. DES. ♦
- (HL. NIKOLAI DAGEN)

Inntjening går til veldedige
formål og hjelp for mennesker
som har det vanskelig.

VEL MØTT ☺

Nº 4
2021

Steinen til minne om de russiske flyktingene som kom til Norge i 1920

EN JOMFRU FØDER I DAG DEN ALLERHØYESTE,
OG JORDEN TILBYR EN GROTTE
FOR DEN UTILGJENGELIGE,
ENGELER OG HYRDER LOVPRISER TILSAMMEN,
EN STJERNE LEDER VISMENN PÅ FERDEN,
OSS ER NEMLIG FØDT
ET LITE BARN, GUD FRA EVIGHET!

Julens kondak av hl. Romanos Melodos (500-tallet)

Hellige Nikolai kirke Tvetenveien 13, 0661 Oslo ♦ facebook: <https://www.facebook.com.groups/HelligeNikolai/>
<http://www.ortodoks.com> ♦ postgironr.: 0532 1267426 ♦ IBAN: NO91 bankkontonr.: 2050.03.19357 SWIFT: DNBANOKK
 Forstander: Arkimandritt Johannes ♦ mob.: 472 71 396 ♦ e-post-adresse: fader.johannes@ortodoks.org

JULENS KONDAK

AV HL. ROMANOS MELODOS (500-TALLET)

PROOIMION: En Jomfru føder i dag Den Allershøyste,
og jorden tilbyr en grotte for Den Utilgjengelige,
engler og hyrder lovpriser tilsammen,
en stjerne leder vismenn på ferden,
oss er nemlig født
Et lite barn, Gud fra evighet!

I: I Betlehem er Eden åpnet, kom la oss se,
vi har funnet overflod i skjul, kom la oss høste
Paradisets frukter i en grotte,
der har den tørre rot båret tilgivelsens frukt,
der er funnet en ugravd kilde,
den som David fordum ønsket smake,
der har Jomfruen født et barn som
slukker tørsten både for Adam og David,
la oss derfor ile dit hen hvor oss er født
Et lite Barn, Gud fra evighet!

II: Moderens Fader ble frivillig hennes Sønn,
de små barns Frelser var selv et lite Barn i krybben.
Moderen grunner over sin Sønn, og sier:
Si meg, Barn, hvordan er Du avlet og vokst til i meg?
Jeg ser på Deg og forferdes over
at jeg, en ugift kvinne, ammer Deg,
jeg betrakter Deg i linsvop og
vet at min jomfrudom lytefri er,
for Du har vaktet den, selv om Du ville fødes som
Et lite Barn, Gud fra evighet!

III: O høye Konge,
hva samfunn har vel Du med vår arme slekt?
Hvorfor er Du, Himmelens Skaper, kommet til jord?
Higet Du etter en grotte, frydes Du ved en krybbe?
For se, Din tjenerinne fikk ei plass i herberget.
Sa jeg «ingen plass»? Ikke en gang en grotte,
for også denne tilhører en annen.
Da Sara fødte et barn, fikk hun mye jordegods,
men jeg fikk ikke engang et hi,
bare en simpel hule fikk jeg bruke, og den vil Du bo i som
Et lite Barn, Gud fra evighet!

IV: Slik hun talte for seg selv,
og ba til Ham som kjenner alt det skjulte,
da hører hun de vise menn som leter etter Barnet.
Hun spør dem straks hvem de er,

da spør de henne: Hvem er du
som har født en Sønn som denne?
Hvem er din far, hvem er din mor?
for mor er du blitt, og skal fostre en Sønn uten far.
Vi så Hans stjerne, og da forsto vi straks at oss var født
Et lite Barn, Gud fra evighet!

V: For Bileam har forklart oss nøye
meningen i de ord som kom fra profetens munn
da han sa, at en stjerne ville stige opp,
en stjerne som skulle slukke alle spådomsord og tegn,
fordrive de klokes eventyr,
fortellinger og gåter,
en stjerne som skulle lyse sterkere enn dem som skinner nå,
for Han er stjernens Skaper, Han
om Hvem det skrevet er: fra Jakob skal utgå
Et lite Barn, Gud fra evighet!

VI: Da Maria hørte disse underlige ord,
knelte hun og tilba Ham
hun hadde båret i sitt skjød,
og høyt hun ropte: Store ting, mitt Barn,
store er de ting Du har gjort imot meg arme,
for se, ute står det vismenn og leter etter Deg,
kongene fra østerland søker Ditt åsyn,
de mektige i Ditt folk ønsker Deg å skue, for Ditt folk, det
er de som kjenner Deg,
Et lite Barn, Gud fra evighet!

VII: Da de er Ditt folk, mitt Barn, så tillat
dem å komme innunder Ditt tak og se
den rike fattigdom, det ærefulle armod,
for Du er min ære og min stolthet,
derfor har jeg ingen skam.
Du selv er mitt og dette tabernakels
velsignelse og pryd, så vink Du selv dem inn.
ikke bryr jeg meg det minste om at her er fattig,
for i Deg er all min rikdom,
i Deg som de vise er kommet for å betrakte som
Et lite Barn, Gud fra evighet!

VIII: Jesus Kristus, vår sanne Gud,
rørte umerkelig sin Moders sinn, og sa:
Før inn dem som Jeg ledet med Mitt ord,

forts. neste side ►

► forts. fra s.3. «Julens kondak av Hl.Romanos Melodos...»

for se hvordan mitt ord har lyst for dem som søkte Meg.
For legemets øyne en stjerne å se til,
for sjelens – en kraft,
med de vise er den kommet for å tjene Meg,
nå står den der ute på vakt,
med sine stråler peker den på det sted hvor Jeg er født,
Et lite Barn, Gud fra evighet!

IX: Ta nå imot, du Ærbare, dem som mottok Meg,
for Jeg er i dem som i armene dine.
Mens jeg var hos Deg, fulgte jeg dem på ferden.
Så åpner hun døren, og mottar de vise,
hun som selv er en uåpnet dør
som Kristus alene gikk gjennom.
Hun åpner døren, hun som selv er åpen
dog uten å tape sin renhets skatt.
Hun åpner døren, som selv fødte Døren, som
Et lite Barn, Gud fra evighet!

X: Straks inn i kammeret iler de vise,
ser Kristus, men stanser med beven ved synet av
Hans Moder og troloveden hennes,
med frykt de sier: Er dette Sønnen uten ætt?
og hvorfor ser vi nå, o Jomfru,
din trolovede her?
Ditt svangerskap være uten klander, men
vil det ikke være til skam for Deg å ha Josef her?
For mange er de som hater deg, og vil vite hvor er født
Et lite Barn, Gud fra evighet!

XI: Jeg skal fortelle, sa Maria til de vise,
hvorfor Josef bor i mitt hus:
Han er vitne mot dem som taler ondt om meg,
og hva han hørte om mitt Barn, vil han selv fortelle.
For en hellig engel så han i en drøm
som forklarte hvorfor min befruktning var,
et lysende syn, som flammer i natten.
Og han fikk klarhet som løste den stikkende pine,
derfor er nå Josef hos meg, som bevis for at dette er
Et lite Barn, Gud fra evighet!

XII: Han vil tydelig forklare alt han hørte,
klart vil han fortelle alt han med sine øyne så
i himmel og på jord,
om hyrdenes sang, hvordan sammen med lysende engler
mennesker av muld lovpriste, om dere vismenn og
stjernen som lyste og ledet på ferden.

Men fortelle nå historien deres,
hvorfra dere kommer,
hvorfor dere visste at til jord var kommet
Et lite Barn, Gud fra evighet!

XIII: Da den strålende Jomfru hadde sagt dette,
sa Østerlands lysende fakler:
Du ønsker å vite hvorfra vi kommer?
Fra kaldeernes land,
hvor ingen sier at Herren er gudenes Gud,
fra Babylon, der hvor ingen vet
hvem som har skapt det de tilber.
Derfra kom det en gnist fra ditt Barn som
grep oss og rev oss bort fra persernes ild,
så vi forlot fortærelsens ild for å skue den som gir liv,
Et lite Barn, Gud fra evighet!

XIV: Alt er tomheters tomhet,
men blandt oss tenker ingen slik.
Noen villeder, andre villedes.
Derfor takker vi din Sønn som befri oss,
ikke bare fra å fare vill, men og fra trengsler
i alle land vi vandret gjennom,
troløse folk og tungemål ukjente for oss,
på vår vandring over jorden
mens stjernen som en lykt ledet oss dit hen hvor oss er født
Et lite Barn, Gud fra evighet!

XV: Stadig med Ham som en lampe
vandret vi Jerusalem helt igjennom
og fullbyrdet profetens ord,
for vi har hørt at Gud har truet den med ransaking,
med lys og lykte å gjennomvandre den.
Vi ønsket å finne den veldige domstol,
men fant den ei, for arken var fjernet,
og med den, de goder fra fordums tid som lå deri.
Det gamle er forgangent, og alt er blitt nytt gjennom
Et lite Barn, Gud fra evighet!

XVI: Maria forundredes, og sier til de vise:
Vandret dere gjennom hele Jerusalem,
den byen som dreper profetene sine?
Hvordan kom dere uskadd gjennom
en by som mishandler alle?
Hvordan har dere unngått Herodes,
som egger til drap imot Guds bud?
De vise menn svarte: Jomfru, vi unngikk ham ikke,

forts. neste side ►

» forts. fra s.4. «Julens kondak av Hl.Romanos Melodos...»

vi lurte ham ved å spørre
alle hvor var født

Et lite Barn, Gud fra evighet!

XVII: Da Gudfødskken hørte dette,
sa hun til dem: Hva spurte
kong Herodes og fariseerne dere om?
Først Herodes, og som du sier, de fremste i ditt folk
forhørte seg nøye om tiden
da stjernen vi fulgte, viste seg for oss,
men det de fikk høre, fattet de ikke,
for de var ikke ivrige etter å skue Ham de talte om,
bare de som leter, skal få se

Et lite Barn, Gud fra evighet!

XVIII: De dårene antok vi var tåper, spør og sier: Hvorfra er
dere kommet?

Hvordan har dere vandret på umerket vei?

Spørsmål om kjente ting, var vårt svar:

Hvordan var det fordum dere vandret
gjennom den store ørken?

Han som da ledet dere fra Egyptens land
var det nå som førte oss fra Kaldea og hit,
da i en ildsøyle, nå i en stjerne som åpenbarer

Et lite Barn, Gud fra evighet!

XIX: Overalt vandret stjernen forut for oss,
liksom Mose stav foran dere,
og strålte med gudserkjennelsens lys,
og nærer dere fordum med manna og vann fra klippen;
vi er fylt av håp til Ham
og om å næres av Hans nåde.

Derfor bestemte vi oss for å vandre på ukjent vei
og aldri se Persias land igjen,
for vi ønsker kun å skue, tilbe og prise

Et lite Barn, Gud fra evighet!

XX: Slik talt de sanndrue vismenn, og
den hellige Jomfru bevarte det alt i sitt hjerte,
mens Barnet bekreftet med sitt nikk alt de fortalte:
At hun etter fødselen stadig var en ren og urørt Moder,
og at de vise etter ferden
ikke var trette, hverken på sjel eller legem,
for ingen av dem var hverken trett eller sliten,
liksom Abakum uten møyen før til Daniel.

For Han som profetene så, åpenbarte seg for de vise som
Et Lite Barn, Gud fra evighet!

XXI: Da alt var fortalt,
bar de vise frem gaver i sine hender og tilba
gavenes Gave og salvenes Salve:
gull, røkelse og myrra satte de frem for Kristus,
og sa: Motta denne trefoldige gave
liksom serafenes trehellige sang.
Ikke forkast den som gaven fra Kain,
men ta den imot som var den fra Abel,
gjennom Din Moder som oss har født
Et lite Barn, Gud fra evighet!

XXII: Den plettfrie Jomfru ser nå
de vise bære frem nye, strålende gaver og tilbe,
mens stjernen lyser og hyrdene priser,
da ber hun til alles Skaper og Herre, og sier:
Motta denne trefoldige gave, mitt Barn,
og la Din Moder få be om tre ting:
for markens grøde og godt vær jeg ber,
og for dem som bor på jorden,
forson Du Deg med alle for min skyld som fødte Deg som
Et lite Barn, Gud fra evighet!

XXIII: For jeg er ikke bare Din Moder, barmhjertige
Frelser,
ikke heller uten mening gir jeg melk til melkens Giver,
til Deg jeg ber for alle.
Som menneskeslektens røst og pryd Du satte meg.
og i meg har hele verden
et sikkert vern, en tilflukt og en støtte.
Og de Du fordrev fra Paradisets glede,
vender nå sitt blikk mot meg for å bli ført tilbake.
La Du alle sikkert erkjenne at jeg har født
Et lite Barn, Gud fra evighet!

XXIV: Frels verden, o Frelser derfor er Du jo kommet,
gjenreis Ditt verk, derfor stråler Du jo
for meg og de vise og for all skapning,
for se, dem Dit åsyn lyser over,
tilber Deg og bringer gaver,
nyttige, vakre og meget kjære.
for jeg trenger dem på vår ferd til Egyptens land,
med Deg og for Din skyld må jeg nemlig flykte.
Vis Du derfor vei, min Sønn, min Skaper og Forløser,
Et lite Barn, Gud fra evighet!

(Førstgjengitt på norsk i boken: Betlehem og Golgata. Fire
byzantinske hymner av Den Hellige Romanos Melodos i
gjendiktning ved Rolf Johansen. Solum Forlag 1977) ■

DEN HELLIGE HIERARKEN OG UNDERGJØREREN NIKOLAI, ERKEBISKOP AV MYRA I LYKIA (femte del)

oversatt av Sam Mustafavi

* * *

REDNINGEN PÅ HAVET

En gang var det et skip fullt av reisende som seilte fra Egypt til Lykia, og skipet møtte sterk sjø og stormer. Seilene ble revet i stykker, og skipet ble pisket av bølgeslag, og alle var fortvilt over situasjonen. Da husket de på den store biskopen Nikolai, som de aldri hadde sett, men bare hørt om, at han var en hurtig hjelper til alle dem som kalte på ham i ulykke. De vendte seg mot ham i bønn og begynte å kalle på ham for hjelp. Helgenen åpenbarte seg for dem umiddelbart, gikk om bord i skipet og sa:

«Dere kalte på meg, og jeg har kommet for å hjelpe dere. Frykt ikke!»

Alle så at han tok roret og begynte å styre skipet. Likesom den gangen vår Herre bød vindene og sjøen, befalte helgenen sjøen å stilne, og de kom i hu vår Herres ord:

«Den som tror på Meg, han skal også gjøre de gjerningene Jeg gjør.»

Slik kommanderte Herrens sanne tjener både vinden og sjøen, og de var ham lydige. I rolige farvann nådde de reisende siden frem til Myra. Da de gikk i land, ønsket de å se ham som hadde reddet dem fra katastrofen. De møtte helgenen på veien til kirken og gjenkjente ham som sin velgjører, og de falt ned for hans føtter og takket ham. Den underfulle Nikolai frelste dem ikke bare fra fare og død, men viste også omsorg for deres åndelige frelse. Ved sitt åndelige klarsyn skuet han deres indre, og han så hor, som separerer mennesket fra Gud og leder ham bort i fra å holde Guds bud, og han sa til dem:

«Barn, jeg ber dere, tenk på deres indre og rett opp deres hjerter og tanker for å behage Herren. For selv om vi har skjult ting fra mange mennesker og regner oss selv som rettferdige, så kan allikevel ingenting skjules for Gud. Derfor, skynd dere med all aktsomhet i å bevare sjelens hellighet og kroppens renhet. For slik sier den hellige apostelen Paulus: 'Dere er Guds tempel... om noen ødelegger Guds tempel, ham skal Gud ødelegge.'»

Etter å ha undervist disse mennene med oppbyggelige ord, sendte helgenen dem av gårde i fred. For helgenens fremferd var som en fars kjærlighet til sine barn, og hans åsyn skinte med guddommelig nåde som en Guds engel: Fra hans ansikt, som fra ansiktet

til profeten Moses, strålte det et skinnende lys, og det var til stor styrkelse for den som så på ham. For den som var tyngt av en lidenskap eller sjelig last, var det nok å rette blikket på helgenen for å motta trøst i hans sorg; og den som samtalte med ham, begynte snart å forbedre seg i godhet. Og ikke bare kristne, men også ikke-troende, når noen av dem kom og hørte helgenens milde og honningsøte tale, ble raskt ført til selvransakelse, og de innså den onde vantro som var plantet i dem siden deres barndom, og de aksepterte i sine hjerter sannhetens ord, og gikk inn på frelsens vei.

DØDEN OG RELIKVIENE

Den store Guds tjener levde mange år i Myra, strålende med guddommelig godhet, ifølge Skriftens ord: «Han var som morgenstjernen midt blant skyer, som fullmånen på en festdag, som solen når den skinner på templet til Den Høyeste...og som liljer ved en kilde med vann...

forts. neste side »

» forts. fra s. 6. «Den hellige hierarken og undergjøreren Nikolai...»

og som dyrebar myrra som gjør alt velduftende.» Etter å ha nådd en moden og høy alder, betalte helgenen sin gjeld til den menneskelige natur, og etter en kort kroppslig sykdom, endte han sitt jordiske liv på en god måte. Med glede og salmesang passerte han inn i det evig-salige livet, eskortert av hellige engler og imøtekommet av helgenenes kor. Ved hans begravelse samlet biskopene i Lykia seg med hele presteskapet og munkeskapet og utallige folkemengder fra alle byer. Den dyrebare kroppen til helgenen ble nedlagt med ære i Myras katedralkirke på den sjette dagen i desember måned. Mange mirakler ble utført ved de hellige relikviene til Guds tjener. For fra hans relikvier strømmet det frem en velduftende og helbredende myrraolje som de syke ble salvet med og derved helbredet av. På grunn av dette kom folk fra alle verdenshjørner til graven for å søke helbredelse for sin sykdommer, og den mottok de. For ikke bare kroppslige sykdommer ble helbredet, men også sjelens, og onde ånder ble kastet ut ved denne hellige myrraoljen. For helgenen kriget mot demonene og beseiret dem ikke bare da han var i livet, men også etter sin bortgang, likesom han fremdeles beseirer dem til denne dag.

Flere gudfryktige menn som levde ved utløpet av elven Tanais, hørte om de myrrastrømmende og helbredende relikviene til Kristi tjener, Nikolai, som lå i Myra, og de bestemte seg for å seile dit over sjøen for å ære relikviene. Men den onde demonen som en gang ble kastet ut av avgudstemplet til Diana av hl. Nikolai, så at skipet ble gjort klar til å seile til denne store faderen. Demonen, som var rasende på helgenen på grunn av ødeleggelsen av templet og sin egen utkastelse, planla å hindre disse mennene fra å fullføre den planlagte reisen og slik frarøve dem de hellige ting. Han forvandlet seg om til en kvinne som bar på en krukke olje, og sa til dem:

«Jeg ville bære denne krukken med olje til helgenens grav, men jeg er veldig redd for reisen over havet, fordi det er farlig for en kvinne som er svak og lider av en magesykdom å seile over havet. Derfor ber jeg dere, ta denne krukken, bær den til helgenens grav, og hell olje i lampen.»

Med disse ordene ga demonen krukken til de gudfryktige mennene. Det er ikke kjent hvilke demoniske forhekselser som var blandet med oljen, men den var ment til skade og ødeleggelse for de reisende. Uten å vite den ødeleggende effekten av den, oppfylte de ønsket, og etter at de

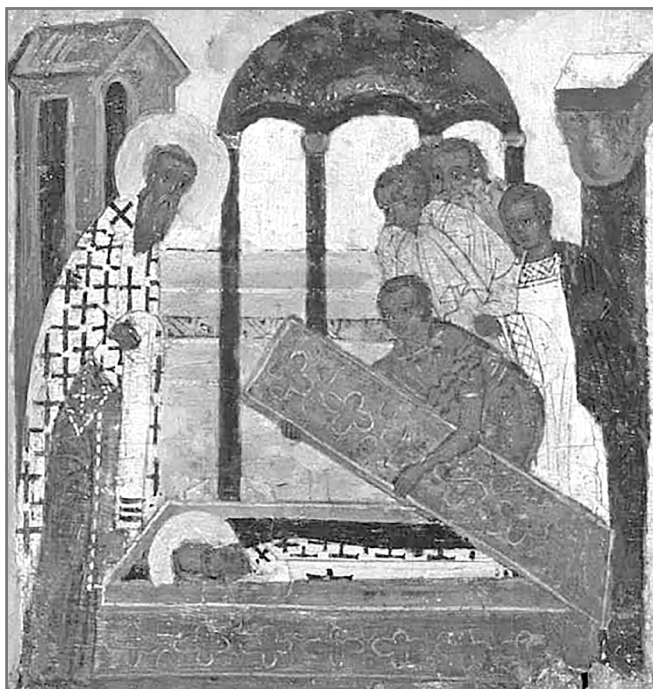
hadde tatt imot krukken, satte de seil, og de seilte trygt en hel dag. Men om morgenen reiste det seg en nordavind, og det ble vanskelig for dem å seile. De var bedrøvet i flere dager på grunn av ugunstig vær, de mistet tålmodigheten som følge av de konstant strie bølgene, og de bestemte seg for å snu. De hadde allerede vendt skipet da hl. Nikolai viste seg foran dem i en liten båt og sa:

«Hvor er det dere seiler hen, menn, og hvorfor har dere forlatt deres tidligere rute, vender dere tilbake? Dere kan stille stormen og gjøre reisen lett for seiling. Djevelens nett hindrer dere i deres reise fordi den oljekrukken ikke ble gitt dere av en kvinne, men av en demon. Kast krukken i sjøen, og umiddelbart vil deres reise lykkes.»

Da de hørte dette, kastet mennene den demoniske krukken inn i havdypet. Øyeblikkelig kom svart røyk og flammer ut av den, luften ble fylt med en forferdelig stank, sjøen åpnet seg opp, vannet kokte og begynte å boble fra dypet, og vannspruten var som flammegnist. Folket som sto på skipet, ble såre forferdet og skrek av skrekk og gru, men hjelperen som hadde vist seg for dem, beordret dem å være modige og ikke frykte; han stilnet den turbulente stormen og frelste de reisende fra frykten, og gjorde deres reise trygg helt til Lykia. For med en gang blåste det en kjølig og velduftende vind på dem, og med glede nådde de den ønskede byen. Etter å ha æret de myrrastrømmende relikviene til sin raske hjelper og forbeder,

forts. neste side »

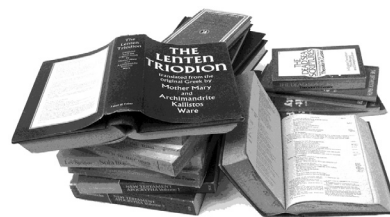

› forts. fra s. 7. «Den hellige hierarken og undergjøreren Nikolai...»

ofret de takkebønner til den allmektige Gud og feiret en anmodende sang til den store faderen Nikolai. Etter dette vendte de hjem igjen til sitt eget land og fortalte alle overalt om det som hadde skjedd dem på deres reise.

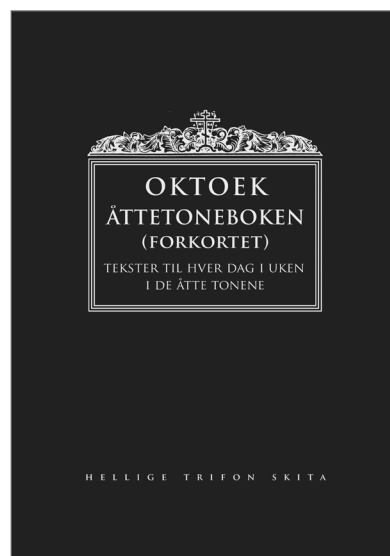
Mange store og underfulle mirakler ble utført på land og sjø av denne store tjeneren. Han hjalp dem som var i nød, reddet fra drukning og undergang i havets dyp, frelste fra fangenskap og brakte hjem dem som ble frigjort, frelste fra kjettinger og fengsel, forsvarte folk fra sverdets egg, fridde fra døden og ga mye helbredelse til mange: syn til de blinde, kraft til å gå til krøplinger, hørsel til de døve, talemåten til de stumme. Han beriket mange lidende i skrøpelighet og ekstrem fattigdom, ga mat til de hungrige, og til alle dem som var i nød, kom han som en hjelper, en varm forbeder og hurtig mellommann og forsvarer. Og til og med i dag hjelper han dem som påkaller ham, og frelser dem fra ulykke. Det er umulig å telle hans mirakler, likesom det er umulig å beskrive dem alle i detalj. Østen og Vesten kjenner denne store undergjøreren, og hans mirakler er kjent i alle verdens hjørner. Må den treenige Gud, Faderen, Sønnen, og Helligånden, være forherliget i ham, og må hans navn bli opphøyet ved alles lepper i all evighet. Amen.

Dette er en oversettelse av den engelske oversettelsen av den russiske teksten om hl. Nikolais liv, slik det er gjengitt i *The Lives Of The Saints (Helgenenes liv)* av hl. Dimitrij av Rostov, Moskva, Synodal Press, 1903. ■

BØKER TIL SALGS:

OKTOEK ÅTTETONEBOKEN (FORKORTET)

TEKSTER TIL HVER DAG I UKEN
I DE ÅTTE TONENE

600 sider i stor størrelse
innb. med 2 lesebånd i ryggen
Pris kr. 900,- + porto

FESTMINEA

506 sider stor i størrelse:
innb. med 2 lesebånd i ryggen
Pris kr. 800,- + porto

FASTETRIODEN II PASJONSUKEN

414 sider i stor størrelse:
innb. med 2 lesebånd i ryggen
Pris kr. 600,- + porto

BESTILLES OVER E-POST:
fader.johannes@ortodoks.org

FRA MENIGHETENS LIV

BILDE 1: *Besøk i kirken vår av Serbias ny ambassadør i Norge, Dragan Petrovic, på søndag 19. september.*

BILDE 2: *Besøk av Oslo Kulturförening i klosteret 16. september.*

BILDE 3: *Besøk av alle den norske kirkes 11 biskoper pluss preses Olav Fykse Tveit i St. Georgs kapell 1. september.*

BILDE 4: *Ikon av Hellige Sunniva (malt av L. Arkhiman-dritova) på bestilling av kirkeforeningen i Bergen, og gitt som gave til den rumenske menighetens innvielse av sin nye kirke i Brattholmen Bedehus på Sotra.*

Bilde 1.: Besøk av ambassadør for Serbia.

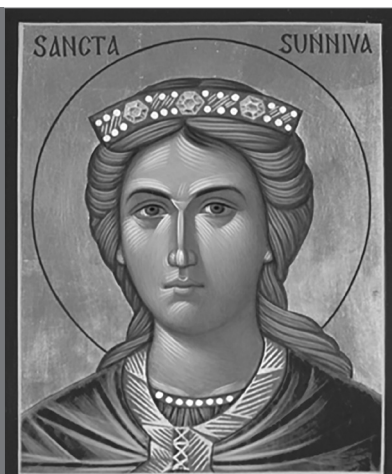

Bilde 3.: Den norske kirke på besøk i Neiden.

Bilde 2.: Besøk av Oslo kulturförening i klosteret.

Bilde 4.:
HELLIGE SUNNIVA
(malt av
L. Arkhiman-dritova)
på bestilling av
kirkeforeningen
i Bergen.

FRA MENIGHETENS LIV

I 1920 KOM DET EN ISBRYTER, KOZMA MININ, fra Arkhangelsk til Tromsø og senere Stjørdalen. Den hadde ca: 1000 flyktninger med seg. Omtrent halvparten av disse forble i landet, og organiserte etterhvert en ortodoks menighet: Den ortodokse kirke i Norge – Hellige Nikolai Menighet, som senere ble registrert. For oss i menigheten har det vært viktig å holde deres minne i hevd. Og ved 100-års markeringen var det meningen å ha ferdig en minnestein over dem. Dette ble forhindret av koronasituasjonen, men etter mer enn ett års forsinkelse er marmorstenen nå på plass i kirken på Teisen. (Historien om disse flyktningene og mer relevant stoff finnes i vår jubileumsbok fra 2006). ■

INNGANGSPARTIET TIL KIRKEN ER NÅ FORBEDRET ved at en dugnadsgjeng satte opp et lite tak over hoveddøra og noen fine søyler på hver side. Døra var blitt slitt og stygg pga manglende beskyttelse mot regnet som slo mot den. Vår gode venn Stevica Jerotic slipte den og pusset den, deretter malte han den og «ådrete» den som den eikedør (den er!). Nå er det kjempefint. ■

JUBILEUMSBOKA

MED HISTORIEN TIL HL. NIKOLAI MENIGHET

DEN·ORTODOKSE
KIRKE·I·NORGE
HELLIGE·NIKOLAI
MENIGHET
1931 · 75·ÅR · 2006

DEN·ORTODOKSE
KIRKE·I·NORGE

HELLIGE·NIKOLAI
MENIGHET

1931 · 75 ÅR · 2006

BESTILLES OVER E-POST:
fader.johannes@ortodoks.org
PRIS: 150 KRONER + PORTO

❁ JULESANG ❁

Gode kongen Venceslas
så på Stefans-dagen
ut på snøen klar og kald
da han hørte klagen
fra en fattig mann som slet
med å finne varme.
Ingen så at mannen led;
ingen hjalp den arme.

Kongens harme vaktet straks.
Han tok på seg kappen,
kalte tjeneren til vakt
og gikk ut i natten.
Kongen spurte: «Vet du hvor
mannen har sitt hjemsted?»
Tjeneren sa: «Langs en skog
ved Agnes' fontene.»

«Sett frem kjøttet, ta med vin,
flere fine retter.
Husk så på å bringe ved
dit vi følger etter.»
Derpå strenet begge frem,
kongen og hans tjener.
Kulden bet og stakk dem slemt,
like inn til benet.

«Herre, vinden øker på,
se hvor lyset viker!
Hjertet mitt er fylt av frykt.
Motet mitt, det sviker!»
«Tjener, gå i mine spor,
tred nå frem i age.
Merk deg disse mine ord:
Gud vil lindre plagen.»

Pasjen gikk i kongens spor,
snøen var nedtrampet.
Fra dem kom en lunken glo;
helg'nens fotspor dampet.
Derfor, kristenfolk, din hjelp
trengs i trange tider.
Herren selv velsigner dem
som for andre strider.

oversatt fra engelsk av Simen Syvertsen

GAVER INNKOMMET TIL KIRKEN

* * *

Givere til Hl. Nikolai menighet får skattefradrag for gaver
til menighetens konto. Ønsker du skattefradrag på dine
gaver må navn, adresse og personnummer oppgis.
Man får skattefradrag på gaver fra 500 kr.
til 50 000 kr. i løpet av et året.

GAVER INNKOMMET PÅ MENIGHETENS

KONTO: 2050 03 19357

Gaver til kirken. Vi oppfordrer til fortsatt innsats
for menigheten. Mange har faste trekk fra konto, andre gir
regelmessige beløp. Og alt kommer godt med og er til Guds
ære. Noen sender gave til menigheten på Vipps. Da vet vi ikke
hvem som har sendt det, og det blir regnet med til «inntekter
under gudstjenesten». Om man ønsker å få disse gavene
registrert på navn og personnummer for skattelette,
må de sendes over bankgiro.

GAVER innbetalt på menighetens konto (ikke Vipps)

I TIDEN AUG.-SEPT.-OKT. 2021:

S Jankovska 600, M Kvalheim 1.150,
J Khoury 5.000, Ø Sørensen 92,
I-J K Enger 3.000, O G Svele 4.500,
E Struksnes 1.500, T Struksnes 1.500,
Th Stange 1.200, A Z Morch 1500,
J Chaffin 1500, L V Polykarpova 1.500,
R E Worley 11.500, J Wetlesen 500, R Kornev 4.000,
N Savic 500, S Syvertsen 9.000, E M Husa 2.900,
D Markeng 3.000, I-J K Nilssen 1000, N Mjazina 400,
N A Moflag 1.500, P Åsen 200, Engen Kloster 1000,
J I Christensen 300, V Damcevskaja 500,
Peco Pandevski 200, N Milojevic 900,
Z Ranisavljevic 1000, A Rybak 3.000,
Z Stojanovic 1000, P Svele 5.000 (fresker),
H O Wingerei 1.500, B Antic 1000,
M G Selassie 2.000, V Damcevskaja 200,

– HJERTELIG TAKK FOR ALLE BIDRAG !

returadresse:

HELLIGE NIKOLAI KIRKE
Tvetenveien 13, 0661 Oslo

B

PREKEN DE HL FEDRENES SØNDAG

* * *

På søndag før vår Herre og Gud og Frelser Jesu Kristi fødsel feirer vi minnet om Hans legemlige forfedre like ned til Abraham, som regnes som stamfar til troens folk. Denne stamtavlen er en bekreftelse for oss om at Jesus Kristus er sant menneske av kjøtt og blod, et barn av menneskeslekten. For Jesus Kristus som er Guds Sønn og Ord, like fullkommen som Faderen og Ånden, kommer til vår jord for å frelse oss, men Han kommer ikke på overnaturlig vis som Gud fra himmelen i herlighet og velde. Han kommer ikke utenfra som en fremmed mirakelmaker for å løse våre problemer som ved et trylleslag. Slik er ikke vår tro. Han kommer som en av oss, lar seg føde som oss, og går inn i vår tilværelses armod for å føre oss opp til Faderens herlighet med seg.

Vår Herre Jesu Kristi legemlige forfedre

Guds Rikes komme. Det er dette som oppfylles i Jesus Kristus. De gamle fedrene så alle framover i tro og håp og forventning. Og vi skal lære av dem hva det vil si – for selv om Jesus Kristus har kommet med dette, og vi har fått pant på oppfyllelsen, så ligger realiseringen også for oss i fremtiden.

Vi skal i troen på Jesus Kristus som har kommet og gjort alt rede for oss, rette våre øyne mot himmelen, hvor det venter oss en plass, og hvor vi har vårt hjem.

Liksom de gamle fedrene av troens ætt, skal vi leve ved tro og håp og forventning. De så fram til gjenopprettelsen av det paradiset som Adam tapte, og det skal også vi desto mer som vi kjenner Kristi verk. Vi skal ikke forsenke oss i lengsel mot fortiden, som kanskje

Denne ættetavlen vi leser på denne dagen bekrefter det kirken lærer, nemlig at Han som er sann Gud også er sant menneske. Han fødes av Jomfru Maria ved Helligåndens medvirkning. Han har Gud som Far, Maria som mor, og Josef som den jordiske pleiefar.

Denne ættetavlen forteller oss også at Den gamle pakt ledet fram til Jesus Kristus som sin fullendelse og sitt mål. Den gamle pakt – det er en del av Den hellige skrift som har verdi for oss også nå – det er en del av kirkens hellige bok. For selv om fedrene i Den gamle pakt, fra Abraham til Josef, levde før Kristus, så levde de ved troen på Ham som skulle komme, Messias, de hadde alle fått løftet om Hans frelse, og forventet

kan virke bedre enn nåtiden med alle våre problemer, men vi skal kjenne og vedkjenne oss fortiden for bedre å møte framtiden. Vår nostalgi skal ikke være sentimental lengsel mot en romantisert fortid, vår nostalgi skal bestå i å strekke oss framover mot nettopp det opprinnelige paradiset som ligger framfor oss fordi Jesus Kristus allerede har gitt oss panten på det i Betlehem og på Golgata.

La oss da strebe etter å være trofaste medlemmer av den troens ætt som vi har blitt forenet med gjennom fellesskapet i Kristus Jesus, Han som selv er troens fullender og mål. For det er hos Ham vi skal hente innholdet i fedrenes tro som også er vår tro. Amen. ■